

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 81

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 9 de Agost 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

A UN JOVE

UNA DIGRESSIÓ IMPORTANT

Vull que paris esment, oh jove amic, en l'àpat més important que han vist les centúries, en celebració d'una gran diada.

El celebrar grans diades amb grans àpats és cosa de tot temps. Els barcelonins en això hi tenim la mà trencada.

Jo em recordo d'un berenar republicà al qual assistiren quinze o vint mil persones.

No fa pas molt temps, i tu te n'has de recordar, d'un àpat nacionalista en la qual s'aplegaren sis mil persones en un sol dinar, dessota d'un gran envelat i al llarg de sengles taules. Va fer cop. Fou cosa d'alta significació social.

Tot això deu haver sigut com cosa pintada si la comparem amb el gran àpat del rei Assuer, que les Sagrades Lletres ens conten.

Governava el rei Assuer mig món, des del començament de les Indies fins la Etiòpia, allà en els temps de la gran Pèrsia.

En el terç any del seu regnat va disposar un àpat ple de magnificència, que va durar 180 dies. De bell principi va convidar a tots els prínceps, governadors, oficials i gent significada; mes, als darrers set dies, tingé el rei la gran magnificència de convidar a tot el poble de la seva capital, Susan. Arreu s'havien arreglats envelats de color blau, blanc i verd, sostinguts amb cordons

de lli finíssim lligats a columnes de marbre. La gent seia en canapès d'or i plata estesos damunt mosaics de pòfir i marbre de Paros. Bevien en vasos d'or i menjaven en vaixel·la cada cop diferent. Menjaven carns fines i bevien vins exquisits, tant com volien.

La celebritat de l'àpat degué entendre's per tota la terra, i ha perdurat fins a nosaltres.

En aquests grans àpats socials se'ns ocorren tres preguntes:

¿Qui hi era convidat?

¿Quant temps va durar?

¿Què es menjava i què es bevia?

¿Quina diada es celebrava?

¿Quins efectes socials i polítics se n'esperaven?

Dels àpats que havem esmentat, la història n'ha dit o en dirà la darrera paraula.

Tots ells són res en comparança d'un gran àpat al qual estem nosaltres assistint.

Fa dos mil anys que dura i perdurarà fins que el temps s'acabi. El gran rei que l'ha disposat ha dit: *Jo estaré amb vosaltres fins que s'acabin les centúries.*

Hi són invitats tots, tots els homes de la terra, ço és, tota la humanitat: *Veniu i menjau*, ens diu el rei, i tal cosa la diu a tots.

El menjar i el beure sí que són coses mai vistes. No n'hi pot haver d'altra que s'hi assembli. El rei amfitrió ho ha dit ben clar: *Ço que menjau és la meua carn i ço*

que beveu és la meua sang, perquè la meua carn és un veritable menjar i la meua sang és veritable beguda.

¿En celebració de qué? Ell diu: *Feu això en recordança de mi.* S'entén en recordança de l'amor seu i principalment de la seva passió i mort en la qual va manifestar-se aquell amor finament. Se celebra, doncs, la gran diada de Jesucrist.

¿Que quins efectes n'havem d'esperar? Escolteu que diu: *Jo só el pa de vida, devallat del cel: qui mengi d'aquest pa viurà eternament.*

Això no s'havia vist mai, i ningú altre fora de Déu podia disposar un convit tan sagrat i tan ple de magnificència. I per ell esdevé que aquesta terra, que no havia d'esser altra cosa sinó una vall de llàgrimes, queda convertida en una festa perpètua, puix tenim en aquest món una cosa tan bona i deliciosa com poguer menjar el Cos de Nostre Senyor Jesucrist. La única cosa bona que tenim, aquest pa nostre sobre-substancial de cada dia!

Jo sé que tu seràs, oh jove, dels qui et sadollaràs sovint del menjar i beure eucarístic. Sens això tota temptativa de reforçar l'esperit, tot dalit d'educació, tota ànsia d'enlairament foren com ales de cera que a la calor del sol es fondrien, i com més enlaire volessis, de més alt cauries.

Com Assuer va llençar del trono reial la seva bella esposa Vasti perquè no volgué presentar-se al poble en els dies del convit al costat del rei, així Jesucrist amenaça amb la mort eterna al qui no menja la carn del Fill de l'home ni beu la seva sang, de manera que el tal no tindrà res que veure amb Ell.

Ara, digues-me: si no vas a Jesucrist, ¿a qui aniràs si *Ell solament te paraules de vida eterna?*

JAUME RAVENTÓS

La virtut és el punt mig entre dos vicis oposats.—*Horaci.*

EL POETA A SA FILLA

(DE VICTOR HUGO)

Oh! lluny, ben lluny de la via
per ont se'n va'l pecador,
camina a ont Deu t'envia...
Infant, guarda l'alegria,
lliri, guarda la blancor!

Sies humil. ¿Qué t'importa
del ric i del prepotent?
Un buf d'aire los se'n porta:
la fortalesa n'és forta
ès la d'un cor innocent!

Sovint Deu irat espolsa
i aterra'l castell altiu;
però dins un niu de molsa
a out canta una veu dolça
Ell sempre mira i somriu.

¡Ah! Romàn dins la pobresa,
romàn dins la soletat;
i, de tota ansia despresa,
no t'ocupi més empresa
que'l bé de l'eternitat.

Hi ha lluny de nostres viles,
enfòra de nostres plors,
estanyes purs d'ones tranquiles,
ont les illetes a piles
són com a ramells de flors.

Gorcs del cel ont la lletjura
s'hi renta del cor tacat,
de tan suprema dolçura,
que a la vora fins s'atura
l'incrédul agenollat!

L'ombra augusta que hi domina
calma i vos torna millor,
i llur calma és tan divina
que mai aquella aigua fina
rebé llàgrimes d'horror.

El sol, que en l'aigua resclosa
se reflecteix clar i viu,
ab tal encant s'hi desposa,

que apenes senyar-hi gosa
algun núvol fugitiu.

Tals estanys, entre la serra
de les montanyes gegants,
Deu los situà en la terra
enfòra del bram que aterra
dels terribles oceans.

Perque cap vent de malura
cap ona amarada ab fel,
torbi ò privi de dolçura
exes conques d'aigua pura
ont sempre se mira'l cel.

.

¡Oh ma filla, ànima clara!
¡Oh llac pur de castedat!
Dins la vall a ont vius ara
romàn ont Deu te depara
un redòs més abrigan!

M COSTA I LLOBERA.

Disquisiciones Geográficas

Para nuestros colegas de la
villa y corte, *Heraldo de
Madrid y El Liberal*.

Baleares es una de las 49 provincias es-
pañolas.

La forma un archipiélago cuyas islas
principales son: Mallorca, Menorca, Ibiza,
Formentera y Cabrera.

La mayor es Mallorca, cuya capital es
Palma.

En el centro de Mallorca hay una ciudad
llamada Inca. Quien está en Inca, está por
consiguiente en Mallorca.

Inca es una población que cuenta con
más de diez mil habitantes.

Es cabeza de partido. Tiene guarnición.
Cuenta con numerosos centros de cultura y
artísticos.

Tiene orfeones, bandas de música, es-
cuelas, excelentes academias particulares
para estudios superiores, bibliotecas, etc.

Su progreso agrícola, industrial y mer-

cantil, es notorio, siendo uno de los centros
de mayor importancia económico-mercan-
til de la isla.

Tiene Teatros, cines, una plaza de toros
y campos de foot-ball.

La gente que la puebla es civilizada.

(DE LA ULTIMA HORA)

Bolletí de L'HARPA d'INCA

El número més artístic i delicat de les passa-
des festes patronals el constituí la nostra massa
choral amb el concert que donà an el Teatre
d'Inca a compte del Ajuntament.

Per convidar la gent, mitja hora abans una
banda de música recorregué els carrers de la
població i tocà vàries peces davant el Colisseu
mentres la gent anava entrant i omplir-lo de gom
en gom.

Els diaris de Ciutat, dies enrerra, havien fet
sabre a bona part del poble inquer que sembla-
va que ho ignorava, que aquí tenien una entidat
que l'honorava; sols així se comprèn la gentada
que hi hagué quant quinze dies abans no havien
fet gaire cas del concert que donà.

L'Orfeó estigué a l'altura de sempre; però els
escullits de l'art d'Orfeu no assaboriren tant a
pler ses filagranades armonies, com altres vega-
des, pel trui que feien en el públic que tenia en-
trada gratis, i ja se sab, la mel no agrada a tots
els paladars.

El trio del Teatre, compost dels mestres, se-
nyors Vich, Albaladejo i Salom, etzecutà difícils
peces que acabaren de fer deliciosa aquella ar-
tística vetlada.

Es recullí una entrada afalagadora solament
de les localitats que eren de paga, entrada que
promet dies de protecció per la nostra «Harpa»

Per la festivitat de la Mare de Deu d'Agost,
«L'Harpa» ha d'anar a Santa Maria a cantar la
Missa major i donar un concert, cridada pel nos-
tre paisà Mossèn Bernat Ramis, vicari d'aquella
parròquia.

Les mudances dels temps desperten el
valor dels homes, i la duració d'un bon
estament de vida l'adorm.—*Setanti*.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Don Gabriel Armengol i la seva Senyora, ploren la mort d'un angel de sa llar, en Miquelet, nin encantador d'un any, que s'en ha volat al cel.

Que Deu nostro Senyor aconsol els amics pares i un dia el puguem tornar recobrar a la Glòria.

Cronica d'Inca

A la missa major de la festivitat dels Sants Patrons Abdòn i Sennen, s'estrenà un tern vermei de ras espolí, o sia de domàs de seda reblinat de fils d'or que formen dibuxos de flors, estil del reneixament. Es un obsequi que ha fet a la nostra Parròquia el Bisbe de Gerona, nostre il·lustre paisà Rvm. senyor don Gabriel Llompart. Fouc beneït pel Rector a les completes de la festa.

Dia 2 d'agost.— A sant Francesc es celebra la festa de la Mare de Deu dels Angels i es guanya el perdó d'Assis.

A la missa major es cantà una pertitura d'En Perosi i predicà Mossèn Antoni Grimal. El capvespre, mentres la gent feia visites la comunitat de Franciscans amb l'Escolonia cantava els actes de chor capvesprals, i entrada de nit, amb Nostramo patent va tornar haver-hi sermó, acabant-se la diada en processó i el cant del Te-deum. Tots aquests actes foren molt solemnes.

Dia 4.—La barriada de la esglèsia de sant Domingo obsequià aquest sant amb una bona festa. Els actes de la esglèsia foren molt solemnes, i predicà a l'ofici major Mossèn Bernat Ramis, vicari de santa Maria.

Se va fer festa de carrer amb revetlla, corregudes i ball, se amollaren globos i focs, Tota una revivalla popular.

Dia 7.—El mercat d'Inca avui es ben animat per la molta gent que hi ha compa-

ragut. S'és presentat una gran plassada de melons. (52 carretades)

Han retgit els següents preus, segons nota donada per la casa Cortés:

Bessó	160 pts. quinta
Blat	22 » cortera
Xexa	23 » »
Faves cuitoras.	36 » »
id de bestia	28 » »
Ordi	17 » »
Civada	11 » »

—Per la cursa de braus que se ha de verificar demà hi torna haver-hi gran entusiasme pels aficionats en aquesta classe de espectacles.

Venen a desfer-se dels braus d'En Perez Tabernero les Espases En Serafi Torqui'o, N'Antoni Sanchez i En Josepet Martin.

Dia 8.—En la Parroquia de San Jaume de Ciutat, joiosament s'han enmaridats els simpàtics joves don Josep Grau i Pujol, Capità de Infanteria i la formosa senyoreta donya Josepa Montaner i Massanet

Són estat padrins per part del novii els seus germans don Joan, Farmacèutic i don Antoni, Capita-metge; per part de la novia els seus onclos don Joan Massanet, excenador del reine i don Gillem Massanet.

La cerimònia s'ha verificada a la capella de Sant Josep, quin nom porten els desposats. Ha beneïda la unió el Rector d'aquella parròquia Rnt. don Antoni Llabrés.

Els convidats foren obsequiats amb un refresc per la distingida familia Montaner, i, seguidament, els noviis partiren a la pocessió de Sa Bisbal.

Felicitam a l'estimable parella a l'ensems que li desitjam una llarga vida plena de ditxes i prosperitats en son nou estament.

Aquest Setmanari se publica
amb censura Eclesiástica.

Tip. Durán.—INCA